

deren, at han kan takke sig selv for Skaden, at han f. Eks. ikke har gaaet ordentligt paa Jorden, og at det er derfor, at han er falden og har slaaet sig. Men endelig er der det at bemærke, at den Mand, som Arbejdsgiveren antager i sin Tjeneste efter at have spurgt ham, om han har de fornødne Kvalifikationer til at udføre Arbejdet og faaet Ja til Svar, bag efter kan vise sig ikke at have disse Kvalifikationer og som Følge deraf komme til Skade under Arbejdet. Det er dog temmelig haardt, at en Arbejdsgiver, der allerede er narret paa Grund af vedkommende Mands letfærdige Udsagn om sin egen Dygtighed, ogsaa skal lide Tab ved, at han kommer til Skade, fordi han ikke har de nødvendige Forudsætninger for at udføre det Arbejde, han har paataget sig. Jeg mener derfor, at der var Grund til, at Staten ved Lov foreslog, at alle Landarbejdere skulle være forsikrede, og at den overtog Halvparten af det, Forsikringen kostede.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil takke for den almindelige Tilslutning, som Lovforslaget har vundet ogsaa i dette Ting fra de forskellige Sider, og for det Tilsagn, der er givet om at bidrage til, at Loven kan blive hurtig fremmet. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udtalte sin Sympati med Lovforslaget i Almindelighed, men han havde en Række kritiske Bemærkninger at gøre vedrørende Forslagets Enkeltheder, bl. a. til en Del af de Ændringer, der ere komne ind i Folketinget. Med Hensyn til det Arbejde, der er gjort i Folketingets Udvalg, skal jeg sige, at det, som bekendt, lykkedes efterhaanden at samle hele Udvalget om den Løsning, der her foreligger. Man bidrog fra de forskellige Sider til det fælles Resultat, og skulde Forslaget, som det jo synes efter de her faldne Ytringer, gaa i Udvalg, vil jeg haabe, at man ogsaa her vil bestræbe sig for at komme til en lignende Enighed som den, der har præget Arbejdet i Folketinget. Efter de Udtalelser, der ere faldne, tror jeg ogsaa, at det vil blive Tilfældet. Jeg maa i særlig Grad ønske, at man efter de mange Overvejelser sluttelig vil enes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Til det ærede Medlems mange Bemærkninger skal jeg saa kort som mulig sige et Par Ord. Det ærede Medlem mente, at det var uheldigt, at Jagt medtoges. Ja, naar der er Tale om Jagt i sportsmæssig Forstand, men det, det her drejer sig om, er de Mennesker, der blive udkommanderede til Jagt. Naar det ærede Medlem ankede over, at der var tilføjet „og lignende“, saa mener jeg, at det er naturligt, at der er noget flydende ved saadanne Bestemmelser; Raadet har jo dog Afgørelsen. Man maa hellere have det noget flydende for at sikre sig, at saamange som mulig kunne komme ind, end man maa have for stramme Regler, der hindrer, at Tilfælde, som man mener skulle med, komme ind under Loven. Det er af Hensyn til, at Loven medtager Havebrug, at man fra Haveejeres og det andet Tings Side har ønsket indsat en Bestemmelse om Gartnere. Det ærede Medlem talte om § 4 og den Form, den har faaet i det andet Ting. Naar jeg har kunnet tiltræde den, er det dels, fordi det var et almindeligt Ønske, at man bibeholdt de Satser, som findes i Loven af 1898 for denne Gruppe Arbejdere, men ogsaa, fordi jeg tror, at det i det praktiske Liv vil gaa saaledes, at man tegner Forsikringer, der omfatte baade den ene og den anden Art af de Tilfælde, som den paagældende skal være forsikret imod, altsaa en samlet Forsikring, og derved ville de praktiske Vanskeligheder blive løste. Det ærede Medlem opholdt sig ved Redaktionen af § 6. Man har paa dette Punkt i det andet Ting ønsket, at der netop i selve Loven blev givet en bestemt Garanti for, at de, der midlertidig ere beskæftigede i Arbejdsgiverens private Husholdning, vedblivende ere inde under Forsikringen. Det Tilfælde, at en Mand tager sine Tjenestefolk med til København, mener jeg ikke kan betegnes som „midlertidigt“. Derimod falder det Tilfælde ind derunder, hvor et Menneske, der er ansat i Bedriftens Husholdning, 1 à 2 Dage beskæftiges i Arbejdsgiverens private Husholdning. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem lægger for megen Vægt paa Ordet „midlertidigt“, naar han nævner det Eksempel, at en Mand tager sine Tjenestefolk her over til København og har dem her f. Eks. Vinteren igennem.